

РЕШЕНИЕ

№ 1695

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 25.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3218** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 95 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], с адрес на управление: [населено място],[жк][жилищен адрес] представлявано от управителя И. К., срещу Отказ изх.№ СФД21-ТД26-331(1)/10.03.2021 г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична Община, за издаване на удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал.1 ДОПК по заявление вх.№ СОА21-ТД26-331/08.03.2021 г. Излагат се доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като немотивиран, издаден в нарушение на материалноправни разпоредби, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Моли за отмяна на оспорения административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. Д., поддържа жалбата. Моли съда да отмени обжалвания отказ, тъй като не са налице основанията за издаването му. Моли преписката да бъде върната на органа, с указания за издаване на исканото удостоверение. Претендира разноски по делото.

Ответникът – Директорът на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община чрез процесуален представител юрк. С. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна.

Административен съд София-град, III отделение, 60 състав, като обсъди събраните по

делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено следното:

Административното производство е иницирано с искане с вх.№ СОА21-ТД26-331/08.03.2021 г. от [фирма] за издаване на удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал. 1 от ДОПК до Директора на Дирекция „Общински приходи“ - СО за следния собствен на дружеството недвижим имот, находящ се в [населено място], Столична община - район „К. село“, [улица], съставляващ УПИ III-261 в квартал 320 в местността „Плавателен канал“ по плана на [населено място]. Счита, че в удостоверението за данъчна оценка не следва да бъдат вписвани публични задължения на дружеството, които са установени с ревизионен акт, който към настоящия момент не е влязъл в сила.

С обжалваното писмо изх.№ СФД21-ТД26-331(1)/10.03.2021 г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“, са изложени доводи, че разпоредбите на чл. 264, ал. 1 от ДОПК третира издаването на данъчна оценка на конкретен недвижим имот, който е предмет на материален интерес.

Съгласно текста от закона, задължително в данъчна оценка се изписват невнесените задължения за него. Не е налице законово условие за влезли в сила актове, тяхното обжалване или извършено разсрочване. Издаването на данъчната оценка е основание за извършване на сделка /продажба, апорт. кредит и др./ към датата на издаване на данъчната оценка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице, за което административният акт се явява неблагоприятен, в законоустановения срок за обжалване и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол съгласно чл. 95, ал. 1 от ДОПК. Допустимостта на съдебното обжалване на актовете по глава дванадесета от ДОПК е обусловена от изчерпването на възможността или изтичането на срока за обжалване по административен ред – чл. 95, ал. 3 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Обжалваният акт представлява отказ за издаване на документ, който е от значение за признаване и упражняване на права по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК. В глава дванадесета „Административно обслужване“ на ДОПК е дадена регламентацията на издаване на документи от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, какъвто е удостоверението по чл. 264, ал. 1 от кодекса. Съгласно чл. 7 от ДОПК органите по приходите притежават компетентност да издават административни актове в производствата, регламентирани

в същия закон. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а в ал. 3 е регламентирано, че в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. В разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Приложение № 2 от ЗМДТ са посочени материално и териториално компетентните органи за определяне на данъчната оценка на недвижимите имоти, а именно служителите на общинската администрация по местонахождение на имота.

Оспореният административен акт е постановен при спазване на законоустановената форма, тъй като съдържа фактически и правни основания за издаването му. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Обжалваният административен акт е постановен при нарушение на материалния закон.

В конкретният случай дружеството жалбоподател се легитимира като собственик на имота, поради което иска да му бъде издаден документ за данъчна оценка.

Съгласно чл. 20 от ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица. Като данъчно задължено лице самата общинска администрация води [фирма], поради което именно на него следва да бъде съобщена данъчната оценка, а при искане от негова страна на това дружество следва да бъде издадено и удостоверение за същата.

Съгласно т. 3 от Разяснение № 08-В-7 от 8.07.2014 г. на НАП относно издаване на удостоверение за данъчна оценка на недвижим имот органите по приходите на общините могат да откажат издаването на удостоверение за данъчна оценка в две основни хипотези - при искане за издаване на данъчна оценка на обекти, за които не може да бъде издадена данъчна оценка по ЗМДТ и при подадено искане от лице, което няма право да иска издаване на удостоверение. Посочените пречки за издаване на удостоверение за данъчна оценка в конкретния случай не са налице.

Отделно от това според чл. 3 от Приложение № 2 от ЗМДТ Данъчната оценка се определя от служителите на общинската администрация по местонахождение на имота в 5-дневен срок от подаване на искане по образец. Отделно от това следва да се заплати и държавна такса за извършената административна услуга. По делото не са налице доказателства относно дружеството – жалбоподател [фирма] да е подало искане по образец, нито да е заплатило държавна такса. Нещо повече с писмо № СФД-21-ТД26-331(4) от 31.03.2021 г. на Началник отдел „ОП – К. село“ (л. 7 по делото) липсата на изпълнение на посочените законови предпоставки се потвърждава, поради което законосъобразно не е издадено процесното удостоверение.

За пълнота следва да се посочи, че в поисканото удостоверение за данъчна оценка общинската администрация удостоверява правнозначими факти, които ще се

преценяват от нотариуса, но административният орган не може да откаже издаването на този документ. Правомощията и компетенциите на административния орган, който не е участник в нотариалното производство, се изчерпват единствено с издаването на исканото удостоверение с данни за имота, данни за собственика, както и информация дали същият има непогасени публични задължения. Тази услуга се изразява в предоставянето на информация, която е публична, а съгласно чл.12 от АПК административните органи са длъжни да осигуряват откритост, достоверност и пълнота на информацията в административното производство. Административният орган е длъжен да отбележи всички данни, относими факти и обстоятелства върху документа и не може да откаже издаването му.

Исканото удостоверение следва да бъде издадено, след като дружеството [фирма] изпълни законовото изискване на чл. 3 от Приложение № 2 от ЗМДТ и като бъдат отбелязани всички задължения и по висящи спорове, а ако жалбоподателя прецени може в последствие да обжалва неговото съдържание.

Това е въпрос на негова преценка, а не задължение и настоящия съдебен състав не може да наложи на гражданите или юридическите лица да търсят такава защита – нито пряко, нито косвено.

Предвид горните констатации, съдът преценява обжалваният отказ за извършване на исканата административна услуга за материално законосъобразен, поради което жалбата на [фирма], следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78 ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, III отделение, 60 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с адрес на управление: [населено място],[жк][жилищен адрес] представлявано от управителя И. К., срещу Отказ изх.№ СФД21-ТД26-331(1)/10.03.2021 г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична Община, за издаване на удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал.1 ДОПК по заявление вх.№ СОА21-ТД26-331/08.03.2021 г.

ОСЪЖДА Е. Строителна Асоциация“ Е., с адрес на управление: [населено място],[жк][жилищен адрес] представлявано от управителя И. К., да заплати на

Столична Община сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: